

Бързо се понесе младата дивачка по кривитъ горски пжтеки и скоро спрѣ предъ едно голѣмо и старо дърво, въ хралупитъ на което имаше пчелинно гнѣздо. Тя се огледа наоколо, сне отъ гърба си цедилката съ Калуки и я окачи на единъ клонъ отъ съседното дърво, малко по-настрана отъ пчелинно-то гнѣздо, като предварително огледа добре дървото, за да види, дали нѣма по него скрити маймуни,

Следъ това съ голѣма предпазливостъ Алейка се залови да вади меда. Тя не се измами. Въ хралупата намѣри цѣли три пити. Тогава тя се справи къмъ дървото, на което бѣше окачена Калука. Но, когато се приближи до него, тя изтрѣпна отъ ужасъ: цедилката съ Калуки бѣше изчезнала.

Алейка се загледа о дървото и наоколо, дано забележи нѣкаква следа и да разбере, кжде е изчезнало детето ѝ. Но напраздно! Тя предположи, че то е отнесено отъ маймуни. Наскуба една трева, обви съ тѣхъ краката си и бързо се покатери по дебелото стѣбло на дървото чакъ до върха, за да провѣри, дали маймунитъ не сж скрили детето ѝ нѣкжде между клонитѣ. Никаква следа отъ маймуни.

Алейка се спуствна като стрела отъ дървото и наново се заоглежда по пжтеката, като напрѣгаше зрението си, слуха си и дори обоянието си.

И, ето, тя подуши миризма на растително масло. А следъ това забеляза при слънчевото освѣтление следи отъ прѣсни човѣшки стѣпки. Сърдцето на дивачката се сви отъ болка. У нея вече не остана ни капка съмнение, че детето ѝ е откраднато отъ племето батанци.

Значи, Калуки ще бжде жертва на бога Ю-ю?

— Ю-ю! върни ми Калуки, — почна да се моли майката на несжществуващия богъ, като падна на земята, за да чува той по-добре молбата ѝ. Ще ти дамъ всичкия медъ, който съмъ намѣрила. Тритѣ прекрасни пити медъ ще бждатъ веднага твои!

Тъкмо въ това време тя дочу слабъ детски гласъ. Но той се изгуби скоро. Алейка се понесе като стрела по пжтеката, бѣга дълго, почти цѣлия день, като на нѣколко пжти се спира и лѣга на земята да долови нѣкакъвъ надежденъ шумъ.